

Творческата идея (за сътворението) в Стария Завет

Светът, вселената, всичко, което ни заобикаля, целият видим и невидим свят е сътворен от Бога. Всичко е творение на животворещата Троица - Отец, Син и Дух Светий, която дава Битие и съществуване на всичко видимо и невидимо; чрез слезото на Господа са сътворени небесата и чрез Духа на устата Му - "узлото или вайното" (Пс. 32, 6) казва св. пророк и цар Давид. Целият космос, узлата материя е изликана в Битие от несъществуващото, от нищото. Това, което не е Битие, все има своето начало, своя живот, своя път и развитие. Има ги благодарение на Бога на небето и земята. Кайто, зде несъществуващото като съществуващо (Рим 4, 17) - Бог твори света по Своята воля. Създава го пореди Своята божествена любов, без Самият Той да има необходимост от възникването му. Създаден е от божествените енергии, от божествените действия, "както са неговите природни и всички сили". (Н. Романидес "Кратка православна светоотеческа догматика" 2007г.) Чрез тях Бог създава света. Чрез тях Той действа в света.

В началото Бог сътвори небето и земята (Бит. 1, 1-5). Творението започва в възникването

на духовния, елементарен свят който свързва
предава с израза „небето“. Схваща личния
ми висшестепенен и материалистичен свят,
който е обзает със земята. С нещата
на този творчески акт се поставя надало
то и на времето. То е създадено заради
творещето на света и е изкаква продължи-
телност. Св. Августин Мюнски го нарича
„протъжност, разтягане на определено пространство“
-насто (Ав. Мюнски „Мисли“). По този
момент, който св. Максим Богослов откъде
който „насто“ (Бял 1; 1) за времето, всъщност
в извратен смисъл се зъва извън самия
време, тъй като още не е съществувала
времетова единица - нито бъдеще, нито наст
-ще, нито минало. Захва св. Василий
Велики творци, се „както надало на път
още не е път и осветяе на дома все още
не са дом, така и надало на времето
още не е време и не е дори и ней-
маркият отрязък във времето“ (Василий
Велики „Шестоднев“). Времето е сътворено
заради творещето. Бог, Духовен вест,
създава времето, за да придобие творчи-
ето още повече към себе си. За да стане
едвакъв съзастник в божествен живот.
С това е свързана вечността, която ще
настъпи след Второто идване на Исус
Христос. Тя ще владее и присъства в
царството небесно, в живота в божият век.
По тази вечност е отъво относителна.
Тя трябва да се раздига в смисъла,

Влиза в сътворения свят като цар в своето царство. Бог създава човека със Своите ръце и му "вдъхва дихание за живот" (Ген. 2; 7). Жъкеи от отъците на Църквата + доорът, че Бог е сътворил света и човека с двете Си ръце, това което радират Бог Син и Бог Свети Дух (Креенее Момски Мадмисаване и отдреринение на Контмелото звание). Човекът е съборен с душа и тѣло. С възможност за безсмъртие възпримчив и към двете, и към тѣнното и към нетѣнното, към смъртта и безсмъртието.

Душата в човека е готовият от мисителен белег в създадения свят. Тя е неговото духовно начало. В СЗ тя се отъждествява с човека.

Душата не пребива в тѣлото а заедно с него образува целостния човек. Ускелнето за превръщането на душата в нечестно е било гунно за християнската мисъл, вяра и духовност.

Бог създава човека с разумна душа и тѣло, за да управлява света, за да бъде негов господар и владетел. Жъкеи от св. отци на Църквата го наричат, малък свят, заради уникалната способност да съдържа в себе си всичко сътворено във вселената. Жъкеи е дори, малък Бог, заради неговото духовно предназначение. (Титоний Лисийски, "за душата и възкресението", Василии Велики, "Внимавай в себе си"). Човекът е съборен, създаден като психодуалитетско същество с възможност да се богоуподобява, да разлива духовния потенциал =

както св. Василий Велики врата в тълкуванието си за нисаното на творението, защото единствено Творецът на всичко видимо и невидимо е всен в тълкуван и абсолютният смисъл на това понятие.

Св. писател описва творческия акт на създаването на видимия свят в шест дни. Става дума за 6 етапа, за 6 периода, в които Бог вае детайлите на творението. Думата „дोन“, употребена в текста на Бит. 1, 1 означава период от време. Може да се разбира както ден, така и година, и век.

① В първия ден (период) на творението Бог създава първоначалната светлина.

Светлината е тръбвано да преодолее всички организми, защото без светлина те не биха могли нито да се породят, нито да съществуват.

② През втория ден (период) се позовават небето и видимото море.

③ Третиият - сушата и морето, които се отделят едно от друго и впоследствие се образуват континентите.

④ Четвъртия ден (период) - слънце, луна и звезди (светлината).

⑤ Петиия ден - рибите и птиците.

⑥ Шестия - животните. Като венц на творението през 6-ия ден е създаден и човекът.

Узлото творение: земята, водите, въздухът, растенията, животните, вообще целият видим свят, цялата вселена е сътворена заради човека.

Св. Моисей Ветохост тълкува кн. Бит., като казва, че след създаването на вселената, последен е създаден човекът, който

в себе си, така се в общението с Бога да се преобрази, да се освети с дъха и т.по. — процесът който в православно-ката традиция се нарича „тесис“ — божествено въвеждане. Като тук дори: призиването на земята е да ръководи и да утвърждава сътворения свят. Преизначението му е да приведе към Бога целия сътворен свят. Целият космос, под ръководството на земята, да участва в процеса на Божия познавателен възникване св. Максим Митовски разлива мисълта, че първо създаденият Адам, мисли у себе си раз, трябва да търсене в рай целия свят, да търсене пространствените рамки, дъха и т.по., който създава земята и небето. (Максим Митовски „Жезелот в общението на св. Григорий Божия-слов“) Призиването на земята е било да преобрази и осветява природата, да утвържда така, че да и се придаде един Божияобразен и Божиятипичен характер.

Съвременното естествознание отрича Библийската история за творението, защото тя не признава еволюцията, постепенното развитие на видовете и форми. Но не трябва да забравяме, че според мисълта на обективни учени — естествоведци — еволюцията е фил. мисъл, с помощта на която могат по умозрителен път да разрешат големия биологически проблем. За въпроса как е сътворен светът дават един отговор — „визко се е развило слугието, по пътя на еволюцията“

Всичко се дължи от атомите, които дим
материалът и действат в процеса на
творението. Не са обяснили, не обясняват
как е започнала еволюцията, как
органичното, живото е възникнало от
неорганичното, как се е родило живото
от мъртвото, как реда от хаоса, как
интелектуалното е възникнало от физиче-
ското. Като се разведим от Творението
се от 2 тайни личаги (по смисъла на
Троицата за икономия) - се приема го-
луката, то не можем да не признаем
разумния Творец на света - Бога.